

Posudek bakalářské práce

Tereza Tur: Turecko 2003–2019: Příklad hybridního režimu?

Předkládaná bakalářská práce se rozhodla aplikovat teorii tzv. soutěživého autoritářství na příklad současného Turecka od doby nástupu strany AKP k moci na počátku nového tisíciletí. Práce si klade za cíl zjistit, zda lze současné Turecko označit za soutěživé autoritářství skrze porovnání charakteristik jednotlivých vládních období AKP se znaky tohoto typu režimu z pera Luca a Wayne. Autorka nejprve popisuje samotný koncept soutěživého autoritářství a ukazuje hlavní podmínky, které Luca a Way stanovují pro potvrzení přítomnosti režimu označovaného jako soutěživé autoritářství. Ve zbytku práce autora rozebírá jednotlivá období vlády AKP v Turecku pod vedení E. R. Erdogana. Zabývá se zejména povahou a průběhem voleb, svobodou médií a vztahem vláda/opozice, změnami ústavního systému a rovnováhou jednotlivých složek moci v politickém systému Turecka.

Práce sleduje obecně dobrou vědeckou logiku, kdy se podrobně věnuje jednotlivým aspektům vládnutí Erdoganova AKP a chronologicky mapuje změny, které tato vláda přinesla a přináší, aby na závěr mohlo být kvalifikovaně určeno, jaký druh režimu v současnosti v Turecku existuje. Také závěrečná komparace je dostatečně robustní a je přehledně shrnuta v tabulce. Práce je postavena na velkém počtu kvalitních odborných zdrojů zejména zahraniční provenience, a to většinou odborných článků z předních politologických časopisů. Autorka tak podává velice dobrý popis procesu postupného zhoršování kvality demokratického vládnutí v Turecku v poslední dekádě, včetně podrobností ohledně manipulací a nátlaku na opozici během parlamentních a prezidentských voleb, stejně jako v případě ústavního referenda z roku 2017. Zvláštní pozornost je v práci věnována postavení médií a žurnalistů v rámci tureckého politického systému. Práce jasně ukazuje, že přes počáteční periodu vládnutí AKP se v Turecku pod jeho vládou hlouběji upevňují nedemokratické praktiky.

K práci mám následující kritické výhrady:

- a) Stylistika práce je velice kostrbatá, což mnohdy znamená horší čitelnost textu. V práci se nachází větší než nutný počet pravopisných chyb, tj. špatně psaných malých/velkých písmen, vyšinutí z větné vazby, chybějící písmena apod. V práci je řada konceptů ponechána v angličtině, ač pro ně existují české ekvivalenty.

- b) I když to nebylo záměrem práce, autorka se mohla trochu více věnovat zcela zřetelnému trendu k větší autokratičnosti Turecka (možná že takové trendy byly v systému přítomny již dříve?). V práci mohlo figurovat zamyšlení nad historickou trajektorií tureckého režimu, tj. zda nesměřuje postupně pomocí menších kroků k „plnokrevnému“ autoritářství.
- c) S předcházejícím bodem souvisí to, že čtenář nemající moc přehled po současných nedemokratických režimech nemá pravděpodobně jasno, zda je Turecko v něčem unikátním příkladem soutěživého autoritářství, nebo zda se jedná o případ podobný jiným zemím často figurujícím v odborné literatuře (např. case studies, se kterými pracují Lucan a Way ve své knize). Tento bod se rovněž vztahuje k tomu, že v teoretické části je pouze velice málo informací ohledně empirických příkladů hybridních režimů.

Práce se díky své podprůměrné stylistice ne vždy dobře četla, na druhou stranu více než splňuje všechny nároky kladené na úspěšně zvládnutou bakalářskou práci. Z výše uvedených důvodů ji proto doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 10. 8. 2020

Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.